

[Christmas Møller.]

der lægger Hindringer i Vejen for en moderne og nyere Form for Ungdomsliv og Ungdomsarbejde, som det største Regeringsparti aldrig nogen Sinde har haft det fjerneste at indvende imod, da det var alene om det, men som man nu begynder at vende sig imod, hvilket vi jo diskuterede ved første Behandling.

Vi har dernæst stillet et Underændringsforslag under Nr. 2 til § 4 til det af Flertallet stillede Ændringsforslag, hvoraf det klart fremgaar, at den Ændring af Uniformsforbudsloven, som Venstres Ordfører nævnte, er værdiløs eller ikke er noget videre værd, og at han derfor lige saa godt kunde have været den foruden; men en Ændring som den af os foreslaede, hvorefter Aldersgrænsen sættes til 21 Aar, og hvorefter i øvrigt Medlemmer af de frivillige Korps heller ikke falder ind under Bestemmelsen i Uniformsforbudsloven, vilde være forstandig og rimelig.

Jeg kan paa mit Partis Vegne sige, at vi maa naturligvis tilraade at stemme for det Ændringsforslag og det Underændringsforslag, som det ærede Medlem Hr. Pürschel og det ærede Medlem Hr. A. Svensson har stillet i Udvalget sammen med mig. Vi maa derimod fraraade Lovforslaget i Flertallets Affattelse, som Ministeren har tiltraadt. Vi har jo allerede Syn for, at den højtærede Regerings Øjne ser vidt forskelligt, alt efter hvem den ser paa, der er ikkædt en ensartet eller maaske nogenlunde ensartet Paaklædning, og vi har set, at efter den Lovgivning, de tre nu atter i denne Sag samarbejdende Partier lod vedtage for et Aars Tid siden, kan der dømmes vidt forskelligt i saa at sige nøjagtigt tilsvarende Tilfælde. I de Tilfælde, hvor der har fundet Frifindelse Sted, er Sagen vel oven i Købet den, at Paaklædningen mere lignede Uniform end i det Tilfælde, hvor der konstateredes Lovovertrædelse.

At give den nuværende Regering en videregaaende Bemyndigelse, naar vi aldeles ikke ved, hvorledes denne Bemyndigelse vil blive anvendt, kan jeg ikke tilraade. Jeg hørte nok, at det ærede Medlem Hr. Vagn Bro sagde, at han haabede og troede, at Regeringen vilde administrere denne Lov loyalt. Jeg synes dog ikke, der har været et eneste Forlig mellem de tre Partier, som

her atter er rendt sammen, uden at Venstres Ordførere, Ledere eller andre har maattet ud og beklage sig over Regeringens Administration af de paagældende Love.

Pürschel: Da vi behandlede de foreliggende Lovforslag første Gang her i Tinget, var Forslagenes Antal tre. Nu foreligger den ejendommelige Situation, at der er to Forslag; men man stiller i det ene af de tilbageblevne Forslag et Ændringsforslag til det tredie. Dette giver Forhandlingerne en ejendommelig usikker Karakter, hvad der har fundet sit Udtryk deri, at den ærede Ordfører for Venstre med Formandens stiltiende Billigelse allerede har omtalt det Forslag, der ikke er fremme til Behandling her, og jeg maa sige, jeg er meget glad over denne Afgørelse af det noget tvivlsomme Spørgsmaal. Derfor skal jeg ogsaa tillade mig at gøre nogle Bemærkninger om dette Straffelovforslag, som nu er faldet bort, idet vi jo ellers vilde være i den uheldige Situation, at vi ikke kunde komme til at udtrykke vor Mening om dette Lovforslag, saaledes som den er fæstnet gennem Udvalgsbehandlingen, fordi de tre andre Partier blev enige om at lade dette Lovforslag dø Straadøden, den mildeste Form, som dette Forslag kunde vælge til at forlade denne syndige Verden. Vi er gaaet imod dette Forslag, der bl. a. indeholdt Bestemmelser, der sigtede til at højne Tonen i den politiske Debat her i Landet, men det er jo ikke, fordi vi ikke erkender, at der i og for sig med Nytte og Berettigelse kunde sættes ind paa dette Punkt. Vi finder maaske ikke, at den højtærede Regering netop er i første Række kaldet til at gøre dette. Jeg tænker mig, hvorledes Situationen vilde have været, hvis den højtærede Undervisningsminister skulde have talt som Oppositionsmand mod en Regering som den, der nu sidder og forelægger et saadant Lovforslag. Hvorledes vilde han have baaret sig ad? Han vilde have skildret denne Regerings Fortid. Han vilde have taget sit Udgangspunkt fra dette, at Justitsministeren har været Medlem af en Forening, som han nylig har forladt, gennem 50 Aar. Han vilde have sagt: Hvordan var nu denne Forening i sin Ungdom? Ja, vi har en Skildring fra et af dets egne Medlemmer om, hvorledes de mødte ved de politiske Møder med Jernknoer